

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4455/2023
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, СПИ Ужице, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради исплате увећане зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4613/22 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4613/22 од 07.09.2023. године у делу којим је одбијена њена жалба и потврђена првостепена пресуда, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4613/22 од 07.09.2023. године у делу којим је одбијена њена жалба и потврђена првостепена пресуда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу, Судска јединица у Бајиној Башти П1 242/21 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати за период од 28.12.2014. године до 28.12.2017. године на име прековременог рада новчане износе за поједине месеце од септембра 2016. године закључно са децембром 2017. године, и на име ноћног рада новчане износе за поједине месеце од децембра 2014. године закључено до јануаром 2016. године, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име ноћног рада за март и април 2016. године исплати појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијени су приговори апсолутне и стварне ненадлежности поступајућег суда које је истакла тужена. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио исплату неисплаћене зараде за рад у сменама за период од 28.12.2014. године до 28.12.2017. године. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 76.888,64 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4613/22 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда, тужена је путем законског заступника благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Врховни суд је применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) оценио да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата додатка на плату (увећану плату) по основу ноћног и прековременог рада. О праву тужиоца на додатак на плату за рад ноћу (од 22 часа до 6 часова наредног дана) у висини од 28,6% од основне плате судови су одлучили уз правилну примену члана 147а Закона о полицији, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 92/2011 и примењивао се у периоду од 08.12.2011. године до 05.02.2016. године јер није мењан Законом о изменама и допунама Закона о полицији објављеним у „Службеном гласнику РС“ бр. 64/2015, док су у односу на право тужиоца на увећану зараду за прековремени рад примењивали и члан 187. став 1 Закона о полицији, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 6/16. У односу на наведена права тужиоца судови су применили и члан 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр. 22/2015 и 70/2015). Побијана правноснажна одлука је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке раније Врховног касационог суда и сада Врховног суда у предметима у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са истим чињеничним стањем и правним основном. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за

разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП. Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Пдредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћеног додатка на плату поднета је 29.12.2017. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 420,80 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић